

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

Ing. P. K. nar. X

sídlem X

zastoupen JUDr. Martinem Hádkem, advokátem

sídlem Bartošova 1224/18, 750 02 Přerov

proti

žalovanému

Národní bezpečnostní úřad

sídlem Na Popelce 2/16, P. O. BOX 49 150 06 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí ředitele Národního bezpečnostního úřadu ze dne 28. 2. 2025, č. j. 463/2025-NBÚ/07-OP/N076069

takto:

- I. Rozhodnutí ředitele Národního bezpečnostního úřadu ze dne 28. 2. 2025, č. j. 463/2025-NBÚ/07-OP/N076069, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 21.404,10 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Rozhodnutím Národního bezpečnostního úřadu (dále jen „NBÚ“) ze dne 13. 11. 2024, č. j. 117184/2024-NBÚ/P, byla žalobci zrušena platnost osvědčení fyzické osoby pro stupeň „TAJNÉ“ č. NBÚ-122059, neboť držitel tohoto osvědčení přestal splňovat podmínku bezpečnostní spolehlivosti podle § 12 odst. 1 písm. d) zákona č. 412/2005 Sb. o ochraně utajovaných informací a bezpečnostní způsobilosti (dále jen „zákon“).
2. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce rozklad, o kterém rozhodl ředitel NBÚ dne 28. 2. 2025, č. j. 463/2025-NBÚ/07/NO76069 (dále jen „napadené rozhodnutí“) tak, že rozklad zamítl a rozhodnutí NBÚ potvrdil.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobce je přesvědčen, že mu byla platnost osvědčení fyzické osoby zrušena bez právního důvodu a za pochybné důkazní situace. Ředitel NBÚ nevzal na vědomí dle žalobce skutečnosti uvedené v rozkladu, a proto rozhodnutí ze dne 13. 11. 2024 potvrdil.
4. Žalobce celou věc podrobně popsal již v protokolu o pohovoru konaném dne 30. 5. 2024 a dále rozvedl v rozkladu ze dne 13. 11. 2024, proto plně odkázal na argumenty uvedené v těchto dokumentech.
5. NBÚ svůj závěr, že žalobce představuje bezpečnostní riziko, opírá o dvě zprávy zpravodajské služby, které jsou utajovanými informacemi, proto na ně žalobce odkazoval pouze v obecné rovině.
6. Žalobce si je vědom toho, že se dopustil jednání majícího charakter přestupku a své pochybení uznal. Má však za to, že jeho předchozí chování bylo bezproblémové, o čemž svědčí např. opakovaná kladná hodnocení ze strany nadřízeného. V současné době se Armáda ČR potýká s nedostatkem kvalifikovaného personálu, proto by bylo dle žalobce nejvhodnější, aby dál sloužil na místě a v hodnosti odpovídající finančním prostředkům vynaloženým na jeho přípravu a výcvik.
7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce byl držitelem osvědčení fyzické osoby č. NBÚ-122059 pro stupeň utajení TAJNÉ od 5. 10. 2018. Poté vyšly najevo skutečnosti týkající se žalobce, které vyvolávaly pochybnost o tom, že žalobce i nadále splňuje podmínky pro vydání osvědčení. NBÚ po vyhodnocení získaných informací dospěl k závěru, že pochybnost je důvodná.
8. Ředitel NBÚ se vypořádal se všemi rozkladovými námitkami. Žalobce však nespécifikoval žádné žalobní body ohledně nezákonnosti napadených rozhodnutí, pouze odkazoval na dvě písemnosti, kde „na celou věc podrobně popsal svůj názor“. Z toho však nelze zjistit, jakých nezákonných postupů či jednání se měl žalovaný dopustit. Žalobce navíc ani nespécifikoval, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené rozhodnutí za nezákonné. Žalovanému tak není zřejmé, proti čemu se žalobce vymezuje či s jakým ustanovením zákona je napadené rozhodnutí v rozporu.
9. Žalovaný zdůraznil, že žalobce v námitkách k rozkladu nijak nezpochybnil skutkové zjištění ve věci, jež vedlo k vyslovení závěru o bezpečnostním riziku v osobě žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

v souladu s § 14 odst. 3 písm. d) zákona č. 412/2005 Sb., spočívající v opakovaném přisvojení si munice určené k provedení střeleckého výcviku, následném přechovávání této munice, aniž by k tomu měl oprávnění a poté předání do dispozice třetím osobám mimo Armádu ČR. Tyto skutečnosti byly během bezpečnostního řízení prokázány.

10. Dále žalovaný citoval bod 1 rozkladu a dodal, že žalobce významně zúžil skutková zjištění provedená žalovaným, *neboť ve výčtu neuvedl ještě další zjištění, která teprve ve svém celku tvoří skutkovou podstatu bezpečnostního rizika podle ustanovení § 14 odst. 3 písm. d) bezpečnostního zákona*. Žalobce tedy zredukoval své chování, které popsal žalovaný, tzn. že opomněl předávání munice třetím osobám mimo strukturu Armády ČR a že se nezajímal, jak bude se zakázaným střelivem naloženo. Jeho tvrzení tak nezahrnuje celý komplex posouzených relevantních zjištění.
11. Z odpovědi žalobce při pohovoru si NBÚ ověřil, že se zapojil do kontroverzní aktivity v rozporu se zákonem, veřejnými zájmy i etickými standardy.
12. K nemožnosti seznámit se s obsahem utajovaných zpráv evidovaných pod č. j. D395/2023-NBÚ/P ze dne 26. 4. 2023 a pod č. j. D746/2023-NBÚ/PO ze dne 10. 8. 2023 se stupněm utajení DŮVĚRNÉ žalovaný uvedl, že je povinen v souladu se zákonem chránit utajované informace před osobami, které k nim nemají mít přístup.
13. K tvrzenému doznání k přestupku žalovaný uvedl, že není vázán rozhodnutím jiných orgánů, proto při shledání bezpečnostního rizika na straně žalobce bylo v jeho kompetenci rozhodnout o zrušení platnosti jeho osvědčení.
14. Žalobce poukazoval na svou odbornost a nepostradatelnost v rámci armády. Žalovaný však toto neposuzoval, dle něho by to mělo být samozřejmostí, nikoliv aspektem snižujícím intenzitu bezpečnostního rizika. U žalobce se jednalo o opakující se deliktní jednání svědčící o jeho despektu k dodržování obecně závazných právních předpisů a závazných pravidel chování.
15. Žalovaný je přesvědčen, že během řízení postupoval tak, aby byl řádně zjištěn stav věci v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí. Rovněž konkrétně popsal zjištěné skutečnosti v mezích § 122 odst. 3 bezpečnostního zákona a označil podklady, ze kterých při svých úvahách o výskytu bezpečnostního rizika vycházel. Spisový materiál dle žalovaného dokládá skutečnost, že žalobce nesplnil podmínku bezpečnostní spolehlivosti dle § 12 odst. 1 písm. d) bezpečnostního zákona.
16. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
17. Soud poté, co se dne 22. 7. 2025 seznámil s obsahem utajovaných skutečností, nařídil ve věci jednání na den 13. 8. 2025, při kterém se žalobce ještě jednou k celé věci vyjádřil (viz záznam z jednání).

III.

Posouzení žaloby

18. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

19. Soud předně konstatuje, že žaloba je projednatelná. Dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu v žalobě nestačí odkázat na skutečnosti uváděné v jiných listinách (např. v odvolání) – k tomu viz rozsudek NSS ze dne 13. 12. 2006, č. j. 2 Afs 26/2005 – 114 nebo ze dne 30. 4. 2012, č. j. 4 As 5/2012 – 22; soud má nicméně za to, že v žalobě je explicitně uvedeno, že žalobce namítá, že platnost jeho osvědčení byla zrušena bez právního důvodu a za pochybné důkazní situace s tím, že zdůraznil hodnocení své osoby ze strany nadřízeného.
20. Žaloba je důvodná.
21. Soud ve věci posuzoval závěr žalovaného ohledně existence bezpečnostního rizika na straně žalobce, které bylo spatřována zejména ve spáchání přestupku s tím, že skutečnosti uvedené v utajované části spisu tento závěr měly podpořit.
22. Podle ust. § 12 odst. 1 zákona č. 412/2005 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2024, *osvědčení fyzické osoby Úřad vydá fyzické osobě, která*
  - a) je státním občanem České republiky nebo státním příslušníkem členského státu Evropské unie nebo Organizace Severoatlantické smlouvy,
  - b) splňuje podmínky uvedené v § 6 odst. 2,
  - c) je osobnostně způsobilá,
  - d) je bezpečnostně spolehlivá.
23. Podle ust. § 14 odst. 1 zákona č. 412/2005 Sb. *podmínku bezpečnostní spolehlivosti splňuje fyzická osoba, u níž není zjištěno bezpečnostní riziko.*
24. Podle ust. § 14 odst. 3 písm. d) zákona č. 412/2005 Sb. *za bezpečnostní riziko lze též považovat chování, které má vliv na důvěryhodnost nebo ovlivnitelnost osoby a může ovlivnit její schopnost utajovat informace,*
25. Ustanovení obsahuje taxativní výčet skutečností, jejichž zjištění může a nemusí znamenat zjištění bezpečnostního rizika (a tudíž neexistenci bezpečnostní spolehlivosti), a to v závislosti na posouzení dalších zákonem stanovených okolností (§ 14 odst. 4 až 6). Všechny skutečnosti uvedené v tomto odstavci proto musí být vždy nahlíženy prizmatem odstavců 4 až 6.
26. Podle odst. 6 *při posuzování, zda skutečnost uvedená v odstavci 3 je bezpečnostním rizikem, se přihlíží k tomu, do jaké míry může ovlivnit schopnost utajovat informace, k době jejího výskytu, k jejímu rozsahu, charakteru a k chování fyzické osoby v období uvedeném v odstavci 4.*
27. Komentář k tomuto zákonu Wolters Kluwer, Praha, 2018, k tomuto ustanovení uvádí: „Bezpečnostním rizikem může být, je-li u fyzické osoby zjištěno chování, které má vliv na důvěryhodnost nebo ovlivnitelnost osoby a může ovlivnit její schopnost utajovat informace. Ustanovení je dosti vágní, pracuje s pojmy, které nejsou v zákoně o ochraně utajovaných informací nijak definovány a již ze samé své podstaty jsou extrémně subjektivní.“
28. Z konstrukce tohoto ustanovení vyplývá, že jde o chování, které
  - a) má vliv na důvěryhodnost nebo ovlivnitelnost osoby (popř. obojí) a zároveň
  - b) může ovlivnit schopnost osoby utajovat informace.
29. *Chování lze vymezit jako objektivně pozorovatelné reakce člověka na situace či stimuly a zahrnuje reflexy, reakce a jednání (Čírtková, 2013, s. 10). Reflexy pro účely posuzování bezpečnostního rizika význam mít nemohou, zato reakce a jednání ano. Pokud jsou u fyzické*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

osoby zjištěné takové reakce nebo jednání, které splňují výše uvedená kritéria, může se jednat o bezpečnostní riziko. Tímto bezpečnostním rizikem tedy nejsou nějaké vlastnosti či charakteristiky, tedy to, že fyzická osoba nějaká je, nýbrž to, že se fyzická osoba určitým způsobem chová, určitým způsobem reaguje a jedná.

30. Zákon o ochraně utajovaných informací neříká, jaký vliv má chování na důvěryhodnost nebo ovlivnitelnost vlastně mít. Z podstaty personální bezpečnosti lze dovodit, že tento vliv má být takový, že chování důvěryhodnost snižuje nebo ovlivnitelnost zvyšuje (popř. obojí). V důsledku tohoto chování je tedy fyzická osoba méně důvěryhodná nebo naopak více ovlivnitelná, než kdyby předmětné chování neexistovalo. Tento vliv musí objektivně existovat. Naopak vyžadovaná vazba na schopnost utajovat informace musí sice být přímá, avšak zákon používá slovo "může", tedy jde v zásadě o potenciál či předpoklad." (viz § 14 Bezpečnostní spolehlivost. In: DVOŘÁK, Jan a Jiří CHROBÁK. Zákon o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-8-15]. ASPI_ID KO412_2005CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.).
31. V napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že: „Naplnění skutkové podstaty tohoto bezpečnostního rizika Úřad spatřuje v opakovaném přisvojení si vojenské munice, určené k provedení střeleckého výcviku, následném přechovávání této vojenské munice, která je tzv. zakázaným střelivem ve smyslu zákona o zbraních, aniž by měl k přechovávání takové munice příslušné oprávnění a její předání do dispozice třetím osobám mimo strukturu Armády České republiky, aniž by se zajímal o to, jakým způsobem bude se zakázaným střelivem těmito osobami dále nakládáno.“ (str. 5 rozhodnutí).
32. Ve světle výše citované judikatury a doktrinního výkladu příslušných právních ustanovení je zřejmé, že závěr, k němuž dospěl žalovaný správní orgán, je nesprávný a zjevně vybočuje z rámce pojmu „bezpečnostní riziko“, jak jej vymezuje platná právní úprava.
33. Městský soud především konstatuje, že za protiprávní jednání, jehož se žalobce dopustil – a které žalobce nijak nepopírá – byl již pravomocně sankcionován v rámci kárného řízení. V této souvislosti by bylo nepřípustným zásahem do principu zákazu dvojího trestání (*ne bis in idem*), pokud by žalobce následně pozbyl platnost osvědčení fyzické osoby pro stupeň utajení „TAJNÉ“ z důvodu, že přestal splňovat podmínku bezpečnostní spolehlivosti ve smyslu § 12 odst. 1 písm. d) zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti. Takové rozhodnutí by představovalo další sankci za již postihnuté jednání, což je právně nepřípustné.
34. Z citovaného zákonného ustanovení dále vyplývá, že správní orgán nemůže pouze na základě existence kárného potrestání automaticky dovodit nesplnění podmínky bezpečnostní spolehlivosti podle § 12 odst. 1 písm. d) zákona. Vedle samotné skutečnosti, že se žalobce dopustil jednání, které bylo vyhodnoceno jako závadové, je nezbytné, aby správní orgán přesvědčivě a konkrétně odůvodnil, proč právě na základě této skutečnosti dospěl k závěru, že žalobce přestal být bezpečnostně spolehlivý. Musí být zřejmé, že jeho jednání svědčí o nedostatku vůle k zachování důvěryhodnosti, případně o zvýšené ovlivnitelnosti, která by mohla negativně ovlivnit jeho schopnost chránit utajované informace.
35. Z obsahu správního spisu, jakož i z odůvodnění napadeného rozhodnutí, nijak nevyplývá, že by v průběhu správního řízení byla jakkoliv zkoumána či zpochybňována míra ovlivnitelnosti žalobce. Městský soud proto vychází z toho, že správní orgán posuzoval

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

toliko důvěryhodnost žalobce, přičemž dospěl k závěru, že tato důvěryhodnost byla otřesena jednáním žalobce, konkrétně zakázanou manipulací s vojenským střelivem.

36. Nicméně samotné snížení důvěryhodnosti žalobce nepostačuje k závěru o jeho bezpečnostní nespolehlivosti, jak již soud výše vysvětlil. Důvěryhodnost žalobce musí být řádně prozkoumána a zhodnocena ve vztahu k tomu, zda a jakým způsobem může snížení jeho důvěryhodnosti ovlivnit jeho schopnost chránit utajované informace.
37. Napadené rozhodnutí v tomto ohledu zcela postrádá náležité odůvodnění a je v uvedeném směru nedostatečné. Městský soud se však nespokojil s pouhým konstatováním nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného správního orgánu, ale provedl vlastní hodnocení skutkového stavu, a to i s přihlédnutím k výpovědi žalobce učiněné při jednání před soudem.
38. Předně je třeba konstatovat, že samotné jednání žalobce se nijak nedotýkalo nakládání s utajovanými informacemi. Závěr, že by jednání žalobce spočívající v manipulaci se střelivem mělo mít vliv na jeho schopnost chránit utajované informace, je zcela nepodložený a postrádá dostatečně zřejmý racionální základ.
39. Nad rámec uvedeného městský soud konstatuje, že jak z obsahu správního spisu, tak ze stanoviska samotného žalobce, a i ze části spisu obsahující utajované informace, s jejímž obsahem se soud podrobně seznámil, nevyplývá, že by žalobce jednal z jakýchkoliv zjištěných důvodů či postranních úmyslů. Naopak, z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že jeho jednání bylo motivováno výlučně snahou zajistit bezpečnost jemu svěřených osob v rámci vojenského výcviku.
40. Z hodnocení žalobce ze strany jeho nadřízených, z vyjádření podřízených, jakož i z jeho vlastního vystupování, vyplývá, že žalobce byl po celou dobu své vojenské kariéry veden výhradně zájmem sloužit vlasti a po tuto dobu prokázal rovněž vysokou míru integrity a disciplíny. Soud v tomto ohledu vyzdvihuje jednoznačně kladné hodnocení pplk. Ing. J. K. ze dne 30. 4. 2024 (na CD se správním spisem písemnost s číslem 285_55731-2024), který jej hodnotil nejenom po stránce odborné, ale též po stránce osobnostní.
41. Soud v žádné z okolností případu neshledal sebemenší náznak toho, že by žalobce jakkoliv inklinoval nebo v budoucnosti mohl inklinovat k neoprávněnému nakládání s utajovanými informacemi či k jednání v rozporu se zákonem o ochraně utajovaných skutečností.
42. Městský soud má proto za to, že závěr správního orgánu, podle něhož žalobce přestal být bezpečnostně spolehlivý, nelze považovat za dostatečně podložený a tím důvodný.
43. Soud proto rozhodnutí jako nezákonné zrušil.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

44. S ohledem na výše uvedené městský soud dospěl k závěru, že žalobní námitky žalobce jsou důvodné, a proto v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušil.
45. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy ve věci úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které představují zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč, odměnu za právní zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), (dále jen „vyhláška“).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Podle § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky z tarifní hodnoty 50 000 Kč, činí výše odměny 3 100 Kč. Žalobci byla přiznána náhrada za tři úkony právní služby, a to převzetí věci [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky], písemné podání ve věci (§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky) a účast při ústním jednání [§ 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky], dále 3 x náhrada paušálních výdajů podle § 13 odst. 4 vyhlášky 300 Kč a 21 % DPH. Celkem 21.404,10 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. srpna 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.